

Hirdetmény.

Miután a lázzadás Magyarországban és Erdélyben már tökéletesen le van győzve, a román nemzet védserege, melyet az, a törvényes kormány védelmére olly nagy készséggel kiállított, már szükségte lenné vált.

A föld népe ezentul házatája és gazdasága körül eléggé léend el foglalva, hogy a háború csapásait jóvá tehesse, és a szükség elől magát meg óvhassa.

Ezennel tehát eloszlatom a védsereget egész kiterjedésében, köszönetet és elősmérést fejezvén ki a legselsőbb szolgálat nevében ezen védsereg vezéreinek, ugy minden egyeseknek is, mind azért, mit jól tellyesítettek.

Azon érdemekről mellyeket kiki szerzett magának, meggyőződést fogok venni, és az illetőket ő felsége legmagassabb kegyelmébe ajánlani.

Folyó évi Augustus 11-kéől még Besztercén a fegyverek kiadása iránt nyilvánított hirdetményem szerint átláthatóan alkalmaztatván, minden fegyver átvétele felől nyugtalvány fog adatni, a vásárolt fegyverek pedig a tulajdonosok neveivel együtt külön lajstrom alá fognak vétetni, hogy a sajátsági jog ezen fegyverekre biztosítva légyen.

Azon fellyül mindenkinek, ki a védsereg mellett volt, kötelességebe kell tennem, hogy övéhez hazához térvén, minden igyekezetét arra forditsa, miszerént a többi nemzetiségekkel egyetértés visszaszereztekké, és a békéség, melyre e hazának olly annyira szüksége van, mindenütt helyreállíttassék.

Senki a multért boszut ne áljon, annál kevésbbé pedig mérészeljen lopni és ragadozni jogoszerzés türiye alatt, mi fájdalom elég-szer történt. Az igazság minden különböző nélkül ki fog szolgáltatni minnyájoknak, kik azt a maga törvényes helyén keresendik.

Már az országba beléptemmel kéntelen valék f. é. Augustus 15-káról hasonló rendetlenségek ellen nyilatkozni, és még most is érkeznek alapos panaszok ez iránt hozzámag nagy számmal, miből az erkölcsi érzetek tökéletes elserdültsége és anarchiára való törekvés tűnik ki, ez pedig az emberi társaságra nézt nagyon szomorú következményü lenne.

Minden becsületesen gondolkodó romának szívén kell hogy felküdjék, mint szintén nékem is, hogy egyesek vétke magának a nemzetnek a közvélemény előtt ne ártson, mi most épen azzal is szükségesebb, mivel az időpont itt van, mely az egész közbirodalomban az egyenjogúságot valósággá tegye, mire e honban is a kellő intézmények rövid időn életbe fognak lépni.

Kéntelenítve érzem magamat azért az említett nyilatkozatomra újból hivatkozni, és minden embert meginteni, mert elegendő komoly-sággal szoktam ott eljárni, hol szépszerént célt nem érek.

Nagy-Szeben September 2-kán 1849.

Erdély Nagy Fejedelemsegének cs. kir. polgári
és katonai kormányzója

Báró Wohlgemuth Lajos.

Kundmachung.

Nachdem die Revolution in Ungarn und Siebenbürgen ganzlich bezwungen worden ist, wird der von der romanischen Nation so bereitwillig zum Schutze der rechtmäßigen Regierung gestellte Landsturm weiter nicht mehr nötig. — Die Leute haben nunmehr bei ihren Häusern und auf ihren Wirthshäften vollaus zu thun, um die Gräuel des Krieges wieder gut zu machen, sich vor Mangel zu schützen.

Ich löse sonach den Landsturm in seiner ganzlichen Ausschaltung auf, indem ich im Namen des a. h. Dienstes sowohl den Führern dieses Landsturmes, als jedem Einzelnen für Jegliches, was sie Guies vollbracht haben, hiermit Dank und Anerkennung ausdrücke.

Von den Verdiensten, welche sich jeder erworben, werde ich mir die Ueberzeugung verschaffen, und die Betreffenden der a. h. Gnade Sr. Majestät des Kaiser's anempfehlen.

Indem auf diese Art die von mir bereits in Bistritz unter dem 11. August l. J. hinausgegebene Kundmachung, betreffend die Ablieferung der Waffen, die allgemeinste Anwendung findet, wird der Empfang aller Waffen quittirt, und die Uebergabe der als gekauft angegebenen auch mit dem Namen der Eigenthümer in ein besonderes Verzeichniß eingetragen werden, damit das Eigenthumrecht auf diese Waffen gesichert bleibe.

Jedem, der bei dem Landsturme betheiligt war, muß ich aber nebenbei noch zur Pflicht machen, bei der Rückkehr in seine Gemeinde mit allen Kräften dahin zu wirken, damit Eintracht mit den übrigen Nationalitäten hergestellt werde, und überall der Friede im Lande wieder eintrete, den daselbst so dringend bedarf.

Niemand soll Rache wegen der vergangenheit üben, geschweige aber gar unter dem Vorwande, sein Recht zu suchen, nur stehlen und rauben, wie dieses leider oft genug schon geschah. Das Recht wird ohne Unterschied jedem zu Theil werden, der es bei der gesetzlichen Behörde in Anspruch nehmen wird.

Obgleich ich schon beim Eintritte in das Land mit der Kundmachung vom 13. August l. J. ähnliche Unfuge rügen mußte, so laufen doch noch immer begründete Klagen ein, welche auf eine völlige Entartung der städtischen Gefühle und auf einen Hang zur Anarchie schließen lassen, der für die gesellschaftliche Ordnung die bedenklichsten Folgen haben könnte.

Jedem edel denkenden Romanen muß, so wie mir, daran gelegen sein, daß nicht durch die Schuld Einzelner die Nation in der öffentlichen Achtung sinkt, welche in diesem Zeitpunkt doppelt nötig ist, wo in unserer Gesamtmonarchie die Gleichberechtigung zur allgemeinen Wahlheit werden soll, und in Kurzen die hierzu nothwendigen Institutionen auch hier im Lande ins Leben treten werden.

Ich sehe mich daher aufgefordert, auf die vorhin erwähnte Kundmachung wiederholt hinzuweisen, und eigendes zu warnen, indem ich vollen Ernst zu gebrauchen gewohnt bin, wenn es nicht im Guten geht.

Hermannstadt, am 2. September 1849.

Der k. k. Civil- und Militärgouverneur im Großfürstenthum Siebenbürgen, Feldmarschall-Lieutenant
Ludwig Freiherr v. Wohlgemuth.

Inscientiare.

Dupace sau invinsu cu totulu revolutiunea in Ungaria si in Transylvania; inceata lipsa radicării poporului, (Landsturmului) la care Natiunea romana Asia de gata au fostu, spre apararea Stapanirei cei legiuite. Poporul are acum destul de a face pre la Casele si Economia sa, pentru ca se reparedia era, ce au europit furia bataliei, si se se ingrigasca de cele de lipse.

Eu dissolvu Asia dara scularea poporului in intrega intinderea sa, aratandu totudeodata prein aceasta, in numele servitiului celui mai inaltu multiamita si recunoscantia atitu povatitorilor scularei — poporului — acestuia catu si unui fie caruia, pentru totu ce au savirsitu bine.

Despre meritele, care si leau agonisitu siestecare, imu voi procura dovezi, si pre cei vrednici i-voi recomanda gratie Majestatei Sale Inparatului.

Asia dara, de orece inscientarea mea in privintia desarmarei inca din 11 august a. c. in Bistritia esita are a fi pusa in lucrare in intialesulu celu mai de obste: primirea tuturor armelor seva quieta, tradarea armelor ce sevor arata ca suntu cumpарате, dein preuna cu numele proprietariului, se va infera intru onu Catalogu deschilinitu, pentru ca se se asigureze dreptulu de proprietate inprivintia armeelor acestora.

Pre lenga acea trebuie se indatorezu pre totu insulu, care au luatu parte la scularea poporului, ca intorcandusa indereptu in loculu nascerei sale, dein tote puterile se se straduesca, ca se se restatorniceasca unirea cu celealte natiuni, si se se reintorca pacea in Tiara, de cate asia tare are lipsa.

Nime se nu iaie isbanda pentru cele trecute, cu atita mai putinu se fure, si se predeze subt pretextu de asi cauta dreptulu, precum durere! aceasta destuleori sau intiniplatu.

Dreptu se va face, fore deschilinire fiecarui, care si'l va cauta la Jurisdiction Competente. Macarca, numai decatu, cu intrarea mea in Tiara, prein vestirea mea dein 13 augustu a. c. amu fostu silitu a dojeni in privintia unoru asemenea injurii, totusi inca totu vinu pári fundate, care dau prilegiu de supunerii despre o deplina stricare a sentimentelor morale, si o atarnare la anarchie care in privintia rendului socialu, potu ave urmerile celea mai periculoase

Totu Romanul bine simtitoriu dein preune cu mine trebuie se sie tare ingrijita despre acea, ca dein netrevnicia unor singulare se nu scapete natiunea intreaga in opinionea publica, care indoitu è delipse in tempul de facie cand equalitatea (dreptul asemenea) are a se preface in adeveru in monarchia noastră intreaga, si in scurt au a se aduce in viatie si aici in Tierra, toate institutiunele spre aceasta de lipsa?

Me vedui asia dare provocatu a postori celea in citata vestire dise, si deschilinitu a dojeni, obisnuitu fiindu a intrebuintia asprime, unde cu buna nu merge.

Sibinu in 2 Septembrie c. n. 1849.

BARONUL LUDOVICU WOHLGEMUTH m. p.

C. R. Feldmarsal-locotenent, si in marele Principatu al Transylvanii Gubernator Civil, si Militariu.